

پیام شرکت کنندگان کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت) به طبقه کارگر ایران

رفقای کارگر!

ما شرکت کنندگان در کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت) که در اوایل دی ماه سال جاری برگزار گردید، صمیمانه ترین درودهای خود را به شما تقدیم می کنیم. سازمان فدائیان (اقلیت) به عنوان یک سازمان کمونیست، از منافع و آرمان‌های سوسیالیستی طبقه کارگر دفاع می کند و هدفی جز دگرگونی ریشه ای نظم موجود، یعنی بر انداختن نظام سرمایه داری و ایجاد جامعه ای آزاد و انسانی ندارد. جامعه ای که در آن هرگونه ستم و استثمار برافزوده است و اثری از تبعیض و نابرابری در آن دیده نشود. رسالت این پیکار عظیم طبقاتی و دگرگونی بنیان های نظم موجود را، تاریخ بر دوش طبقه کارگر نهاده است. در این پیکار طبقاتی، ما همدوش شمایم و خود را جزئی از شما می دانیم.

رفقای کارگر!

کنفرانس نهم سازمان ما در شریطی برگزار گردید، که جمهوری اسلامی همچنان با یک بحران حاد سیاسی و اقتصادی روبروست. سرمایه داران و دولت پاسدار منافع آنها، بار این بحران را بر دوش طبقه کارگر انداخته اند و با اجرای سیاست های به اصطلاح نئولیبرالی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول و تعرض پی در پی به حقوق کارگران و سطح معیشت کارگری، بیشترین لطمات و آسیب‌ها و فشارهای اقتصادی را بر طبقه کارگر تحمیل نموده‌اند. این سیاست ها اگر چه تماما با شکست و ناکامی روبرو شده است، اما همچنان ادامه دارد و عواقب و نتایج بس وخامت باری را برای طبقه کارگر به دنبال داشته است.

زنان و مردان کارگر!

همان طور که خود شما می دانید و در زندگی روزمره با گوشت و پوست آن را لمس می کنید، تعرض سرمایه داران و دولت آنها به حقوق و معیشت کارگری پیگیرانه ادامه دارد.

روند واگذاری واحدهای تولیدی به بخش خصوصی، تعطیل و توقف پی در پی کارخانه ها، اخراج ها و بیکارسازی های وسیع بلاوقفه ادامه یافته است. حدود شش میلیون کارگری بیکارند. صدها هزار کارگر در معرض اخراج و بیکاری و نگران آینده شغلی خود هستند. دستمزد ماهانه آنقدر ناچیز و پائین است که برای مخارج و هزینه های حتی ده روز یک خانوار کارگری هم کافی نیست. با این همه همین دستمزد - های ناچیز هم به موقع پرداخت نمی شود و گاه تا بیش از یک سال به تعویق می افتد. کارگران روز به روز فقیرتر شده و سطح زندگی و معیشت آنها به میزان وحشتناکی تنزل نموده است. اکثریت قریب به اتفاق کارگران زیر خط فقر قرار دارند. مجلس، دولت، کارفرمایان و سرمایه داران، در تحمیل بی رحمانه ترین مناسبات ضد انسانی و استثمار وحشیانه کارگران و پایمال نمودن حق و حقوق کارگران، همگی دست به دست هم داده اند و با اجرای قراردادهای موقت، دشوارترین شرایط ممکن را بر طبقه کارگر تحمیل نموده اند. آخرین مصوبه مجلس ارتجاع از سلسله مصوبات ضد کارگری آن از قبیل قانون خروج کارگاههای زیر ۵ نفر از شمول قانون کار و لایحه خروج کلیه کارگران قالبیاب از شمول قانون کار و تأمین اجتماعی، تصویب ماده ۹۴ لایحه نظام صنفی یعنی حذف بازرسی بازرسان تأمین

اجتماعی از واحدهای کوچک صنفی است که به این ترتیب بیش از یک میلیون کارگر دیگر، که در واحدهای کوچک شاغلند، رسماً از مزایای بیمه محروم می شوند. این درحالیست که طبقه کارگر ایران از آزادیهای سیاسی و از ابتدایی ترین حقوق دموکراتیک خود، از حق تحزب و ایجاد تشکل های مستقل کارگری، حق تجمع و اعتصاب و از حق اعتراض محروم است و رژیم ارتجاعی حاکم هرگونه اعتراض و اعتصابی را با سر نیزه و سرکوب پاسخ می دهد.

رفقای کارگر!

نیاز به گفتن نیست که به رغم اجرای این سیاست های ضد کارگری، رژیم جمهوری اسلامی نتوانسته است خود را از چنگال بحران نجات دهد. بالعکس، بحران سیاسی و اقتصادی، بیش از پیش تشدید شده است. این بحران که بازتاب دهنده تضادهای ذاتی نظام سرمایه داری حاکم بر ایران و برخاسته از نیازهای جامعه برای تحولات رادیکال و انقلابی است، بعد از تحولات خاورمیانه و اشغال نظامی عراق، ژرفتر و عمیق تر شده است و به رغم بده بستان های دول امپریالیستی با جمهوری اسلامی، وضعیت رژیم همچنان رو به وخامت می رود. در عین حال سیاست تشدید سرکوب و خفقان نیز نتوانسته است جلو مبارزات کارگری و اعتراضات توده ای را سد کند. اعتصابات، اعتراضات و تظاهرات مکرر دانشجویان و جوانان، اعتراضات و تظاهرات توده ای در محلات و شهرها، اعتصابات و مبارزات معلمان، زنان، پرستاران، و افزون بر این ها اعتصابات کارگری در سراسر ایران بلاوقفه ادامه داشته است. دهها اعتصاب و تجمع کارگری در دو ماهه اخیر، شاهد این مدعاست که در این رابطه می توان به اعتصابات و تجمعات اعتراضی و مکرر کارگران در کاشان و یزد، اعتصاب کارگران نختاز رشت، پارس ایران و ابریشم گیلان، اعتصاب کارگران هرمز، نخ، قند یاسوج، اعتصاب مکرر کارگران نختاب فیروزان تبریز، اعتصاب موتورسازان تراکتورسازی تبریز، اعتصاب و تجمع کارگران شرکت خدمات نفت در تهران، اعتصاب کارگران ترانسفور ماتور شهر ری و از همه مهم تر، اعتصابات هماهنگ و تجمعات اعتراضی مکرر و پی در پی کارگران و کارکنان پتروشیمی های اراک، اصفهان، بخارک و آبادان که بعضاً هنوز ادامه دارد، اشاره نمود. این اعتصابات و تجمعات اعتراضی و هماهنگ شده کارگری، به روشنی نشان دهنده رشد آگاهی و تقویت بیش از پیش اتحاد و همبستگی در صفوف کارگران است. اعتصابات و اقدامات مشترک کارگران، گویای این واقعیت است که کارگران به این مسئله پی برده اند که تنها با اتحاد و مبارزه مشترک است که می توانند سرمایه داران و دولت پاسدار منافع آنها را عقب برانند و حق و حقوق خویش را بگیرند. این اعتصابات و اجتماعات اعتراضی توده ای، در عین حال چشم انداز اعتلاء هرچه بیشتر جنبش انقلابی را ترسیم می کند.

رفقای کارگر!

تجربه یک ربع قرن حاکمیت ضد کارگری جمهوری اسلامی نشان داده است که این رژیم از برآورده ساختن حتی ابتدایی ترین خواست های کارگران ناتوان است و با وجود این رژیم، هیچگونه

پیام شرکت کنندگان کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت) به

طبقه کارگر ایران

بهبود اساسی در وضعیت طبقه کارگر حاصل نخواهد شد. این رژیم را باید با قیام و انقلاب سرنگون ساخت. سرنوشت انقلاب و مضمون تمام تحولات آینده به طبقه کارگر وابسته است. در غیاب طبقه کارگر، جنبش‌های اعتراضی توده‌ای و انقلاب با پیروزی قرین نخواهد شد. طبقه کارگر که بار اصلی پیکار علیه جمهوری اسلامی را بردوش می‌کشد می‌تواند و باید پیشاپیش سایر اقشار زحمتکش جامعه، رهبری جنبش اعتراضی همگانی توده مردم را به دست بگیرد و با سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان انقلاب رابه فرجام پیروزمندش برساند. سلاح اصلی شما کارگران در مبارزه علیه رژیم و برای براندازی آن، اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه است. با ایجاد کمیته‌های مخفی کارخانه و کمیته‌های اعتصاب و با ایجاد ارتباط و هماهنگی میان این کمیته‌ها، باید به تدارک اعتصابات سراسری و اعتصاب عمومی سیاسی رفت. اگر شما نیروی پیشینتاز قیام و سرنگونی‌نباشید، اگر طبقه کارگر که رسالت‌دگرگونی‌های بنیادین و ریشه‌کن‌سازی نابرابری‌های موجود بر دوش آن نهاده شده است، قدرت سیاسی رابه دست نگیرد، هیچ تضمینی برای پیروزی انقلاب و تحقق مطالبات کارگری وجود نخواهد داشت. تنها با سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شوراهاست که طبقه کارگر قادر خواهد بود مطالبات فوری خویش را بی‌درنگ متحقق سازد، راه را برای تحقق آرمان‌های طبقاتی خویش هموار سازد و پروسه تغییر و تحولات ژرف و بازسازی سوسیالیستی جامعه را آغاز کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) که استوار و پیگیر از منافع و اهداف طبقه کارگر دفاع نموده است، وظیفه خود می‌داند که در تمامی تحولات آینده نیز پیگیرانه این مشی طبقاتی انقلابی و کارگری را دنبال کند و با تاکید بر استقلال طبقاتی کارگران، برای تحقق اهداف سوسیالیستی طبقه کارگر تلاش و مبارزه کند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

نابود باد نظام سرمایه داری

زنده باد سوسیالیسم

شرکت کنندگان در کنفرانس نهم سازمان فدائیان (اقلیت)

دی ماه ۱۳۸۲